

ת"פ 6824/10/13 - אלירן לוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6824-10-13 מדינת ישראל נ' לוי

מספר בקשה: 19

לפני כבוד השופטת הדסה נאור
המבקש:

אלירן לוי
ע"י ב"כ עו"ד יצחק איצקוביץ

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל

החלטה

1. המבקש, באמצעות בא כוחו, מבקש לקבוע שתקופת הפסילה מלהחזיק ו/או מלקבל רישיון נהיגה שהוטלה עליו במסגרת גזר-הדין תימנה מיום מתן גזר הדין, חרף העובדה שלא הפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט.

2. לטענת המבקש הוא לא הפקיד את רישיונו מאחר שזה אבד עוד בשנת 2014. לבקשתו יש לראות את תקופת הפסילה שהטיל עליו ביהמ"ש כאילו רוצתה במלואה, ולהורות למזכירות בית המשפט להנפיק לו אישור כי סיים את תקופת הפסילה.

3. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה, וטען כי היה על המבקש להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט במועד מתן גזר הדין או בסמוך אליו. כמו כן טען כי היה על המבקש להודיע לבית המשפט או למשיבה על אובדן הרישיון ומשלא עשה כן אין מקום להיענות לבקשתו.

5. אין מחלוקת, כי הנאשם הורשע בתיק דנן עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: "**הפקודה**"), בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודה וב-6 עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודה. במסגרת גזר-הדין, הוטל על הנאשם, בין היתר, לרצות מאסר למשך 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, ופסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים.

6. פקודת התעבורה ותקנותיה מכילות הסדר בעניין מועד כניסתה לתוקף של פסילת רישיון נהיגה ומורה על ביצוע פעולות המתחייבות מן הפסילה.

סעיף 42 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") קובע את חישוב תקופת הפסילה בלשון זו:

א. פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו, תחל ביום מתן גזר-הדין אם לא הורה ביהמ"ש הוראה אחרת.

ב. ...

ג. בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במניין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה.

(2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור"

סעיף 61 משלים את סעיף 42 לפקודת התעבורה, וקובע כדלקמן:

"61. חובה להמציא רישיון נהיגה-

א) הורשע בעל רישיון נהיגה על עבירות תעבורה או על עבירה לפי דין אחר הנובעת מנהיגת רכב, או שנפסל מהחזיק רישיון... חייב הוא להמציא את הרישיון לרשות הנקובה בתקנות תוך התקופה שנקבעה בה".

תקנה 556 לתקנות התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה") משלימה את פקודת התעבורה, ולשונה:

א. נפסל בעל רישיון נהיגה ע"י בית משפט מהחזיק ברישיונו, ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בית משפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרישיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרישיון תוך התקופה שקבע ביהמ"ש, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרישיון ובתנאים שקבע ביהמ"ש.
ב. מזכיר ביהמ"ש שהומצא לו רישיון נהיגה שבעליו נפסל מלהחזיק בו, יודיע לרשות הרישוי פרטים על הפסילה, או על עונש המאסר שהוטל, ואת מספר התיק של ביהמ"ש"

תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה מורה על הגשת תצהיר למזכיר ביהמ"ש בו הורשע בעל רישיון הנהיגה או

לקצין משטרה או לרשות הרישוי, לפי העניין, על מנת להוכיח שאין בידי מי שנפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה עותק של הרישיון, ואז "יתחיל מירוצן תקופת הפסילה מיום שהומצאה הצהרה לרשות שהטילה אותה".

בע"פ [נצרת] 682/98 משה בירן נ' מדינת ישראל (30.12.1998), דחה ביהמ"ש המחוזי את טענת המערער, לפיה הוא לא ידע שעליו להפקיד את רישיונו במזכירות ביהמ"ש לתעבורה, וכי נמנע מנהיגה במשך תקופת הפסילה שהוטלה עליו. ביהמ"ש קבע:

"מירוצן פסילת רישיון הנהיגה יחל רק לאחר שהמבקש יפקיד רישיונו".

המערער הגיש בקשת רשות ערעור לביהמ"ש העליון וחזר וטען שלא היה מודע לחובת הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות ביהמ"ש, וכן טען כי לא נהג במשך תקופת הפסילה, ועל כן יש לראות בו כמי שריצה כבר את עונש הפסילה.

כב' השופטת ד. בייניש דחתה בקשת הערעור (ראו, כאמור: רע"פ 169/99 משה בירן נ' מדינת ישראל [11.01.1999])

בב"ש [מחוזי ירושלים] 9315/07 תאופיק אבו טאיה נ' מדינת ישראל תק-מח 2007, קבע כב' השופט רביד כי:

"אין באי-ידיעת המבקש, כטענתו, הוראות פקודת התעבורה והתקנות שהותקנו מכוחה כדי לפטור מבקש מן החובה לפעול בהתאם להסדר הקבוע בהן על-מנת שיחול מניין תקופת הפסילה מלהחזיק רישיון נהיגה".

7. בענייננו, טוען המבקש כאמור, שרישיונו אבד ולכן לא עלה בידו להפקידו במזכירות בית המשפט.

כאמור, לעניין הפקדת רישיון נהיגה או תצהיר חלף רישיון, הותוו דרכי פעולה ברורות בחוק, בתקנות ובפסיקה.

בענייננו לא רק שהרישיון לא הופקד גם תצהיר חלף רישיון לא הוגש אף לא אישור על מסירת הודעה למאן דהוא - המשטרה, משרד הרישוי - ולמותר להוסיף כי בעת מתן גזר הדין, אשר כלל כאמור את רכיב הפסילה לא נטען כי רישיון הנהיגה אבד.

8. אשר על כן, אין מקום לחרוג מהוראות פקודת התעבורה ותקנות התעבורה ודין הבקשה להידחות.

תקופת הפסילה בה לא הופקד רישיון הנהיגה או תצהיר חלף רישיון זה - לא תימנה במניין ימי הפסילה.

5129371 על המבקש להפקיד את רישיונו ולהימנע מהחזקת וקבלת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, כפי שנקבע במסגרת גזר הדין בתיק זה.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ח, 30 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.